

Se wanna karval mees wētis neid sobra ja lahke melega vasto, ja wiis neid seddamaid lauda istma; fest mis iai veel sōgide ja jogide polest linnast leiti sai rutfoga sinna todud, et nemimad Petsenegi üllemid rehfeste ja ainfaste woiksid üles piddada. Jäbba sesiki sai abbi, Petsenegiid pannid sõda paljo immeeks; nemimad ollid arwanud, hobis teist asja nähha sada, ja mata! neile panti selge maiuse road ette, ja rahwast nāggid nemimad ennaste ümber röömsa ja lahke melega seiswad. Agga kui wanna mees neid párrast sōki kaewude jure wiis, mis tāis puttro ja mōddo ollid ja neile ilma kütsemisse jāttustadi, et need immelikud hallikad keik sedda sinna rohfeste toitaksid ja et selle párrast Pelgorodi rahwast ialgi nālja läbbi ei woi árra woita; siis karjusid nemimad immētsemisse párrast. Et nemimad rumimalad ja uussinad ollid, keik uskma, arwasid nemimad keik wēsi ollewad, ja wanna mees finnitas neid veel ennam neid usso sees nūud läksid nemimad selle findla ussoga. Et Pelgorodi rahwast nālja läbbi ei woi árra wotta, omma rahva jure taggasid ja need ei julgend fest san-

nagi kassite mōttelde mes nende üllemad juttustasid, missuggused ümmelikud kaewad seál linnal olnud, ja kui rohfeste rahval sūa ja juu on. Nemimad jätsid linna finni panne, mist mahha ja Pelgorodi sai selle wanna mehhe targa ja karwala nou läbbi árra peástetud. Nenda veitis Wanna tark karwalus Petsenegi rahwa rumimalust ja tuima meeti árra.

T a r k P i m m e.

Ühhe pimedas ollid sadja rubla rahha, mis ta õsel ühhe aedo sallaja olli mahha pannud üks näber, kes sedda nusutama läks, leidis temma rahha, ja wiis sedda árra. Se pimme läks jálke teisel õsel ümberkaubo katsumas, et ta piddi omma rahha árra motma, agga temma leidis tühja asset. Olleks se nūud teine olnud, siis olleks ta mitte üks päris sedda keikidele kaeband, waid ka omnia kahjo keikide ette arwalikkufs teinud. Se pimme olli agga waid, ja ei lausund mitte.